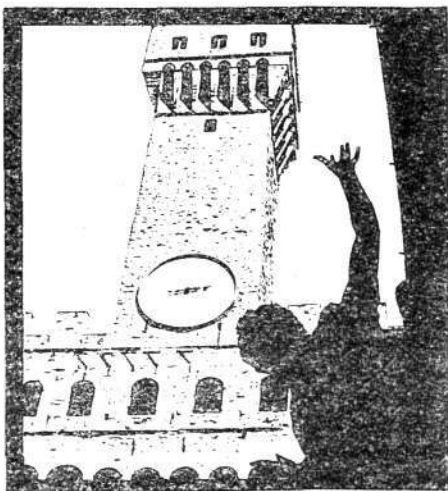

Edelman Jurinčič

Z BOGOM

Po dolgih letih so nehale vojne
in sence so vrgle ostanke v jarke,
ter se sešle na cestah vrnitve.
„Vrnimo se k ženam
in v brazde sajaste zemlje.“

Bil sem sam, brez ostankov in želje;
vrnitve nisem imel, ne prsi in ne brazde.
Bil sem sam in kroglja s topoli je lezla vame;
planil sem v polja in populil vse steze.
„Z bogom se vrnem
v vojne, tam dole na sonce.“

**Z
BOGOM
N**

DOLINA

videl sem jo
trdijo da ni res
da ni mogoče
ker ne sme biti mogoče
in vendar sem jo videl
takšno kot takrat
vitko v bilkah
belo v rosah

bilo je to davno
še izza let
v svetu nemira

izgubljal sem brate in sestre

ostajal sem sam
in dolina
je čutila
da sem večnost

jurinčič

DOLINA